
Evoluția producției industriale și agricole sub impactul crizelor

Prof. Constantin ANGHELACHE PhD (*actincon@yahoo.com*)

Bucharest University of Economic Studies / Artifex University of Bucharest

Lecturer Ștefan Virgil IACOB PhD (*stefaniacob79@yahoo.com*)

Artifex University of Bucharest

Daniel DUMITRU PhD Student (*dumitru.teticdaniel@gmail.com*)

Bucharest University of Economic Studies

Abstract

Industria și agricultura rămân în continuare ramurile principale ale economiei naționale, care asigură formarea și creșterea produsului intern brut, industria, prin volumul mare al activității iar agricultura, prin conținutul său care asigură hrana vegetală și animală a populației.

În acest articol autorii și-au propus ca obiectiv să analizeze evoluția producției în cele două ramuri ale economiei naționale, cu trimitere la efectul pe care îl au crizele actuale asupra creșterii economice în ansamblu și în mod particular asupra producției celor două domenii.

Pentru a efectua această analiză, s-a utilizat un volum mare de date furnizate de Institutul Național de Statistică și de Eurostat, în care se pun în evidență aspectele semnificative care au avut efect, începând cu anul 2019, asupra producției industriale și a producției agricole.

Am utilizat indicatori, indici, reprezentări grafice, tabele toate sintetizate și puse în corelație cu evoluția în această perioadă. De asemenea, s-au utilizat și unele modele statistico-econometrice prin care unii indicatori au fost analizați în strânsă corelație cu alte variabile statistico-economice pentru a reliefa modul în care producția industrială și cea agricolă au evoluat în această perioadă de timp.

În același timp am utilizat și unele date care se referă la crizele actuale (pandemia COVID 19, criza economico-financiară, criza energetică, criza alimentară etc.).

Cuvinte cheie: *ramuri economice, agricultură, industrie, crize, evoluții.*

Clasificarea JEL: E20, Q20

Introducere

În acest articol, *Evoluția producției industriale și agricole sub impactul crizelor*, am pornit de la definirea producției industriale și agricole, încercând să evidențiem contribuția pe care o are industria la formarea și creșterea produsului intern brut.

Este important de precizat că industria a fost și rămâne principala ramură, cu contribuție majoră la formarea și modificarea produsului intern brut. Am spus *modificarea produsului intern brut* deoarece sub efectul crizelor pe care le-am menționat au loc și scăderi, adică modificări ale indicatorilor producției industriale.

Ne-am referit la industria extractivă și industria prelucrătoare arătând că în perioada acestor crize o serie întreagă de domenii industriale și-au redus activitatea, unele au fost chiar stopate sau, în cele din urmă, nu a mai existat un ritm riguros în care acestea să producă pentru piața internă și piața externă.

În continuare, am analizat problema exporturilor de produse industriale, constatând că și în domeniul schimburilor comerciale internaționale pandemia a avut un efect negativ.

În acest domeniu, este adevărat au crescut și importurile și exporturile, dar în volum mult mai mare au crescut importurile, ceea ce înseamnă că o parte din ceea ce se produce în țară este valorificat prin schimb valutar în vederea plății importurilor.

În continuare, am pus accentul pe prezentarea datelor, atât sub formă tabelară, cât și sub formă de grafice, mai ușor interpretabile, rezultând clar că actualele crize au un efect deosebit asupra întregii economii.

Iată, de pildă, în domeniul producției agricole, creșterea prețului energiei a determinat creșterea prețului la produsele agricole la producător, apoi în lanțul de achiziție și, în final, în lanțul de comercializare. Toate acestea nu se vor opri în scurt timp ținând seama de faptul că această criză energetică corelată cu criza alimentară se datorează și conflictului armat din Ucraina.

Este lesne de înțeles că marile puteri își vor găsi o modalitate prin care să coreleze interesele lor proprii cu piața mondială. Astfel, exporturile de gaze naturale și petrol din Federația Rusă au fost înlocuite pentru statele din Uniunea Europeană, cu exporturile de gaze lichefiate din Statele Unite .

La studiul amănunțit al prețurilor se constată că aceste gaze lichefiate sunt mult mai scumpe și afectează chiar și economiile cele mai dezvoltate.

În contextul articolului rezultă clar că aceste crize au avut și au un impact asupra întregii economii dar, cu precădere asupra industriei care nu va mai beneficia de comenzi deosebite din exterior, dar și asupra agriculturii care, ne-beneficiind de subvenții mai consistente va produce mai puțin și mai scump.

Toate se vor răsfrânge asupra nivelului de trai al populației care va suferi din cauza prețurilor și efectului inflației care, la sfârșitul lunii octombrie, este de 15,3%. De asemenea, conform unor previziuni ale Băncii Naționale, rezultă că inflația va continua să crească și în cele două luni care au mai rămas din 2022, dar și în 2023. Singura predicție pozitivă este aceea că în anul 2024 se va putea ajunge la o inflație sub 10, adică cu o singură cifră.

Literature review

Mulți autori și-au îndreptat atenția de-a lungul timpului asupra celor două sectoare de activitate, cel agricol și cel industrial. Astfel, Anghelache C. (2019) a analizat evoluția industriei în România, în context internațional. Anghelache, Samson și Stoica (2020) au studiat principalele elemente ale strategiei Uniunii Europene în ramura agricultură. Bezemer și Headey (2008) au încercat să identifice măsurile care pot fi luate în vederea dezvoltării agriculturii. Fleurbaey (2009) a încercat identificarea unor măsuri de bunăstare socială. Grand D., Le Brun Ch., Vidil R., Wagner F (2016) au analizat dezvoltarea industriei electrice în contextul evoluției industriei în general. Hansen și colaboratorii (2013) au efectuat un studiu prin care au relevat efectul negativ al silviculturii în unele zone. Islam (2011) a efectuat un studiu comparativ privind diversele stimulente care să conducă la dezvoltarea agriculturii. Lee D., Shin H., Stulz R. (2016) au efectuat și au publicat studii privind dezvoltarea industriei pe plan internațional. Lowder, Bertini și Croppenstedt (2017) au prezentat date și perspective ale evoluției agriculturii. Mina-Raiu, L., Bucura, I.A., Raiu, C.V (2021) prezintă rezultatele unui studiu de caz realizat în cadrul Ministerului Educației și Cercetării din România, cu accent pe identificarea nivelului de cunoaștere și utilizare a metodelor și instrumentelor de Management al Calității Totale în instituție, folosind modelul japonez. Mogue, Fan și Benin (2015) au studiat rolul investițiilor publice realizate în agricultură. Raiu, C., Mina-Raiu, L. (2022) arată că România, în contextul vieții religioase, este una dintre țările care au optat pentru cele mai dure măsuri de restrângere a vieții religioase de la începutul pandemiei. Quamrul și Michalopoulos (2015) au analizat modul în care volatilitatea climatică influențează activitatea agricolă.

Metodologie, date, rezultate și discuții

- Indicii producției industriale reflectă o creștere permanentă față de perioadele similare din anii precedenți, fiind influențați de restructurarea sectorului extractiv, precum și de scăderea producției care a determinat înregistrarea unui ritm mai lent în industria prelucrătoare.

Ritmurile de creștere în domeniul industriei s-au diminuat și au fost diferite, astfel încât, față de o creștere înregistrată de industria prelucrătoare, se impune sublinierea scăderii înregistrate de industria extractivă și de sectorul

energie electrică și termică, gaze și apă, înregistrându-se, totuși, creșteri la unele categorii, cum este industria bunurilor de folosință îndelungată, industria bunurilor de capital, industria bunurilor intermediare, industria bunurilor de uz curent.

De reținut că aceste alte activități sau ramuri au avut ponderi mici în totalul activității industriale din țara noastră.

Reduceri au înregistrat o serie de ramuri, cum sunt: producția de textile, articole de îmbrăcăminte, pielărie și încălțăminte, produse din cauciuc și mase plastice, fabricarea materialelor de construcții și alte produse din minerale nemetalice și mașini și echipamente.

Indicii valorici ai cifrei de afaceri din industrie (serie brută)

Tabel 1

	APRILIE 2022 în % față de:		01.01-30.05.2022/ 01.01-30.05.2021 -%
	MARTIE 2022	APRILIE 2021	
Industrie - total	89,4	120,0	124,8
<i>- pe secțiuni:</i>			
<i>Industria extractivă</i>	87,2	234,0	243,9
<i>Industria prelucrătoare</i>	89,5	117,0	121,6
<i>-pe marile grupe industriale:</i>			
Industria bunurilor intermediare	88,1	121,6	131,4
Industria bunurilor de capital	87,4	108,9	110,9
Industria bunurilor de folosință îndelungată	80,8	100,9	113,3
Industria bunurilor de uz curent	98,8	121,5	120,9
<i>Industria energetică</i>	<i>87,6</i>	<i>192,4</i>	<i>196,0</i>

Sursa: Institutul Național de Statistică. Date prelucrate de autori.

Comenzile din industria prelucrătoare pentru export s-au redus drastic. Cifra de afaceri în industrie s-a redus, iar prețurile produselor industriale s-au majorat.

Prețurile producției industriale au crescut cu 8,6 puncte procentuale în ianuarie 2022 față de decembrie 2021.

În luna aprilie 2022 comenzile noi din industria prelucrătoare pe total (piața internă și piața externă), a scăzut în termeni nominali față de luna martie cu 10,7%, iar față de luna aprilie a anului 2021 au crescut cu 13%. Pe primele

cinci luni ale anului 2022, comparativ cu aceeași perioadă din anul 2021, comenzile noi din industria prelucrătoare au crescut cu 20%.

Primele trei categorii, produse textile, articole de îmbrăcăminte și pielărie și încălțăminte și-au desfășurat producția, înregistrându-se un ritm de temperare, care va putea să aibă efecte și în perioadele viitoare.

Industria, în ansamblu, a rămas pe o poziție pozitivă, în sensul că are o creștere constantă a contribuției la realizarea PIB.

Procesul de privatizare va putea să conducă, în perioadele următoare, la noi scăderi, atât a ritmului și volumului producției unor ramuri, cât și a contribuției totale pe care o poate avea industria la realizarea PIB, prin valoarea adăugată brută realizată.

Productivitatea muncii pe un salariat în industrie a urmat un curs ascendent dar lent.

În 2016, resursele de energie primară au crescut. De la declanșarea crizei covid 19, ritmul creșterii preturilor la energia primară s-a temperat având chiar unele perioade de scădere.

Evoluția producției industriale reprezintă sectorul care a marcat pozitiv procesul de evoluție.

Această caracteristică este specifică industriei prelucrătoare care, prin ponderea covârșitoare în producția totală industrie, a determinat aceeași traiectorie a întregii producții industriale. Aceasta, cu toate că producția de energie electrică și termică urmează un trend practic opus, iar cel al industriei extractive înregistrează o evoluție plană.

Indicii valorici ai comenzilor noi din industria prelucrătoare (serie brută)

Tabel 2

	APRILIE 2022 în % față de:		1.01-30.05.2022/ 1.01-30.05.2021 -%-
	MARTIE 2022	APRILIE 2021	
Industria prelucrătoare care lucrează pe bază de comenzi – total	89,3	113,0	120,0
<i>- pe marile grupe industriale:</i>			
Industria bunurilor intermediare	86,6	114,2	132,9
Industria bunurilor de capital	91,9	112,7	112,4

Industria bunurilor de folosință îndelungată	70,6	101,6	130,2
<i>Industria bunurilor de uz curent</i>	95,1	117,0	121,3

Sursa: Institutul Național de Statistică. Date prelucrate de autori.

Producția extractivă a scăzut cu 11,4 puncte procentuale în ianuarie 2022 față de decembrie 2021, iar producția energetică a scăzut cu 5,4 puncte procentuale în ianuarie 2022 față de decembrie 2021. Importul de energie primară a crescut cu 7,3% în ianuarie 2022 față de decembrie 2021.

Datele indică o evoluție fluctuantă a volumului producției față de perioadele anterioare. Diminuarea este mai pronunțată în industria extractivă, industria prelucrătoare și energia electrică și termică, unde s-au înregistrat scăderi.

Scăderile au fost mai pronunțate la nivelul marilor grupe industriale structurate după destinația produselor.

Menționez descreșterea accentuată a producției bunurilor de capital și cu aproape un sfert a producției de bunuri intermediare. Descreșterile la import și la export înregistrate la bunurile intermediare vor afecta producția din acest sector ceea ce deja se confirmă prin descreșterile înregistrate.

Cele mai mari scăderi înregistrate, față de anii anteriorii au fost în industria metalurgică.

Un trend similar se constată și în cazul producției de autovehicule de transport rutier, de la o reducere relativ mică în octombrie ajungându-se la o descreștere pronunțată în decembrie.

Prețurile producției industriale au crescut foarte mult în ultimii trei ani de criză.

Producția industrială este unul dintre puținele sectoare care marchează o oarecare revigorare la nivelul UE și a multora dintre statele membre UE. În această aserțiune se înscrie și evoluția producției industriale a României.

Evoluția pozitivă la nivelul UE este marcată de evoluția producției industriale din Germania, Franța, Italia și alte țări, printre care Irlanda, Ungaria, Danemarca, Olanda.

România a avut creșteri ale producției industriale determinate, ca serie ajustată sezonier, trend menținut în mod constant.

Privită și sub aspectul distribuției pe marile grupe, creșterea producției industriale în România, a fost mai accentuată la grupa industria bunurilor de capital și sensibil mai scăzută la grupa industriei bunurilor de uz curent.

Din punct de vedere al creșterii producției industriale înregistrată în România, se constată că producția a fost semnificativ mai mare, comparativ cu

perioada corespunzătoare din anii precedenți. În media, industria a înregistrat o creștere de 3,3%, în ultimii trei ani.

Este de reținut creșterea din septembrie 2010 înregistrată de România, mai mare comparativ cu toate celelalte state europene în majoritatea lor, cu excepția Poloniei, Sloveniei și Olandei, înregistrând scăderi, în unele cazuri, de factură semnificativă.

Situația rămâne aproape aceeași, creșterea înregistrată de România este depășită doar de Polonia și Republica Cehă.

Acestor creșteri pe grupe, le-au fost contrapuse diminuări la grupa bunurilor de uz curent și bunurilor de folosință îndelungată.

Indicii producției industriale, prezintă pe total și pe ramurile industriei extractive și industriei prelucrătoare, descreșteri față prima ramură.

Industria prelucrătoare, energia electrică și termică, gaze și apă, ca secțiuni majore pe de o parte și industria bunurilor de capital, industria bunurilor intermediare și industria energetică, cu creșteri importante, sunt responsabile de creșterile amintite la nivelul industriei, pe de altă parte.

Principalele resurse de energie primară (mii tone echivalent petrol)

Tabel 3

	01.01-30.04.2022			01.01-30.04.2022 față de 01.01-30.04.2021					
				Diferențe (±)			- % -		
	Total	Producție	Import	Total	Producție	Import	Total	Producție	Import
Resurse – total	10670,6	6006,5	4664,1	-537,8	-257,7	-280,1	95,2	95,9	94,3
din care:									
Cărbune net	1159,3	939,7	219,6	+84,6	-24,7	+109,3	107,9	97,4	199,1
Țiței	3103,6	973,5	2130,1	-683,3	-61,7	-621,6	82,0	94,0	77,4
Gaze naturale utilizabile	3179,2	2376,4	802,8	-205,6	-153,7	-51,9	93,9	93,9	93,9
Energie hidroelectrică, eoliană, solară, caldură nucleară, și energie electrică din import	1945,8	1716,9	228,9	-10,6	-17,6	+7,0	99,5	99,0	103,2
Produse petroliere din import	1104,0	-	1104,0	+291,2	-	+291,2	135,8	-	135,8

Sursa: Institutul Național de Statistică. Date prelucrate de autori.

Constatăm că principalele resurse de energie primară în perioada 01.01-30.04.2022, au totalizat 10.670,6 mii tone echivalent petrol (tep), în

scădere cu 537,8 mii tep față de aceeași perioadă a anului precedent. Producția internă a însumat 6.006,5 mii tep, în scădere cu 257,7 mii tep față de perioada 01.01-30.04.2021. Importul a fost de 4.664,1 mii tep, în scădere cu 280,1 mii tep, față de aceeași perioadă a anului 2021.

Resursele de energie electrică au fost de 22.156,4 milioane kWh, în scădere cu 1.120,5 milioane kWh față de perioada similară a anului 2021. Producția termocentralelor a fost de 6.981,6 milioane kWh, în scădere cu 748,2 milioane kWh. Producția hidrocentralelor a fost de 4.701,0 milioane kWh, în scădere cu 1.469,5 milioane kWh, iar cea din centralele nucleare-electrice a fost de 4.026,2 milioane kWh, în creștere cu 134,4 milioane kWh.

Producția centralelor electrice eoliene în perioada 01.01-30.04.2022 a fost de 3.262,5 milioane kWh, în creștere cu 820,5 milioane kWh față de aceeași perioadă a anului precedent, iar energia solară produsă în instalații fotovoltaice a fost de 523,5 milioane kWh, în creștere cu 61,2 milioane kWh față de perioada corespunzătoare a anului 2021.

Consumul total de energie electrică, a fost de 18.021,5 milioane kWh, iar consumul total de energie electrică, în economie a scăzut cu 3,9% și iluminatul public a avut o creștere cu 6,8%. Consumul populației a scăzut cu 5,6%. De asemenea, exportul de energie electrică a fost de 2020,0 milioane kWh, în scădere cu 139,6 milioane kWh.

Indicii producției industriale ca serie ajustată arată, un trend pozitiv, cu toate că el se circumscrie în cote de creșteri relativ modeste la nivelul industriei și, unele totuși semnificative, pentru subramura energie electrică și termica, gaze și apă, respectiv, a industriei bunurilor de capital.

Indicii valorici ai comenzilor noi au marcat descreșteri mai ales în perioada 2019 – 2022, datorită crizelor cu care ne confruntă economia mondială.

Creșteri importante s-au înregistrat în cazul indicelui valoric al comenzilor la grupa fabricarea substanțelor și a produselor chimice, industriei metalurgice și fabricarea autovehiculelor de transport rutier, din care, de-a dreptul remarcabilă, creșterea înregistrată pentru piața externă, urmare cunoscutei evoluții a exportului de automobile Dacia, în țări vest europene, preponderent în Germania.

Livrările efective de produse determinate pe baza indicilor cifrei de afaceri reflectă o tendință de nesiguranță în ceea ce privește capacitatea producătorului de a valorifica producția realizată, pe de o parte, și dificultățile de plată a achizitorilor, pe de altă parte.

Productivitatea muncii a crescut an de an concomitent cu reducerea populației ocupate.

• Indicii producției din agricultură. După cum se știe, România este una dintre țările cu cel mai pronunțat caracter agrar dintre țările Uniunii Europene.

Din păcate, acest lucru nu înseamnă implicit un aport corespunzător al agriculturii la formarea PIB, fapt pe care l-am menționat, deja, anterior, și nici, cu atât mai mult, un grad ridicat de eficiență, ca nivel de productivitate deopotrivă rezultat din compararea sectorului cu alte sectoare din economia noastră, cât și, mai ales, cu randamentele la diverse culturi și specii de animale înregistrate în restul țărilor europene.

Aceeași situație, dacă nu chiar mai accentuată, o regăsim și la randamentele la cartofi și rapiță și la floarea soarelui, ultima însă nefiind o cultură semnificativa în celelalte state membre UE.

Indicii producției ramurii agricole pe regiuni de dezvoltare în anul 2021 (anul precedent=100)

Tabel 4

	Total ramură	Sector Vegetal	Sector Animal	Servicii agricole
Total țară	114,3	122,2	99,8	99,3
Nord – Vest	98,5	96,1	102,8	117,4
Centru	106,8	112,2	98,8	107,6
Nord – Est	117,3	124,9	105,1	127,4
Sud – Est	152,3	182,5	96,9	111,2
Sud – Muntenia	120,8	131,4	94,7	123,5
București – Ilfov	110,2	151,6	72,9	88,2
Sud – Vest Oltenia	103,5	104,7	102,2	63,6
Vest	95,9	95,2	97,1	98,8

Sursa: Institutul Național de Statistică. Date prelucrate de autori.

Valoarea producției vegetale, în anul 2021 față de anul 2020, a înregistrat creșteri în regiunile de dezvoltare Sud-Est (+82,5 puncte procentuale), București-Ilfov (+51,6 puncte procentuale), Sud-Muntenia (+31,4 puncte procentuale), Nord-Est (+24,9 puncte procentuale), Centru (+12,2 puncte procentuale) și Sud Vest-Oltenia (+4,7 puncte procentuale); scăderi s-au înregistrat în regiunile de dezvoltare Vest (-4,8 puncte procentuale) și Nord Vest (-3,9 puncte procentuale).

În anul 2021, comparativ cu anul 2020, valoarea producției animale a înregistrat creșteri în regiunile de dezvoltare Nord-Est (+5,1 puncte procentuale), Nord-Vest (+2,8 puncte procentuale) și Sud-Vest Oltenia (+2,2

puncte procentuale); iar în celelalte regiuni de dezvoltare valoarea producției animale a înregistrat scăderi cuprinse între 27,1 puncte procentuale și 1,2 puncte procentuale.

Valoarea serviciilor agricole a crescut în regiunile de dezvoltare Nord-Est (+27,4 puncte procentuale), Sud-Muntenia (+23,5 puncte procentuale), Nord-Vest (+17,4 puncte procentuale), Sud-Est (+11,2 puncte procentuale) și Centru (+7,6 puncte procentuale), în celelalte regiuni de dezvoltare înregistrând scăderi cuprinse între 36,4 puncte procentuale și 1,2 puncte procentuale.

Deosebit de semnificative sunt datele cu privire la potențialul agricol a celor mai mari producători agricoli din UE, în care se încadrează, desigur, și România, privite prin prisma locului și ponderii ocupate în total UE din punct de vedere al suprafețelor cultivate și al producției.

Astfel, la grâu, România ocupă din punct de vedere al suprafeței, locul 4 cu o pondere de 8,5% în total, însumând împreună cu Franța, Germania și Polonia aproape 50% din totalul suprafeței cultivate din totalul UE.

La producția de grâu, însă, România ocupa doar locul 7, cu trei locuri mai jos decât la suprafață, respectiv, cu o pondere de 3,7% în total producție de grâu a UE. Împreună cu Franța, Germania, Marea Britanie, Polonia, Italia și Danemarca, ponderea în producție ajunge la peste 75%.

Mai interesant se prezintă cultura porumbului, România ocupând ca suprafață locul I cu o pondere de peste un sfert (27,4%) în totalul suprafeței cultivate de statele membre ale UE.

Din punct de vedere al producției de porumb, ne situăm însă pe locul II, după Franța, cu 13,8%, cu un ecart, deci, față de ponderea în suprafața cultivată de peste 50%.

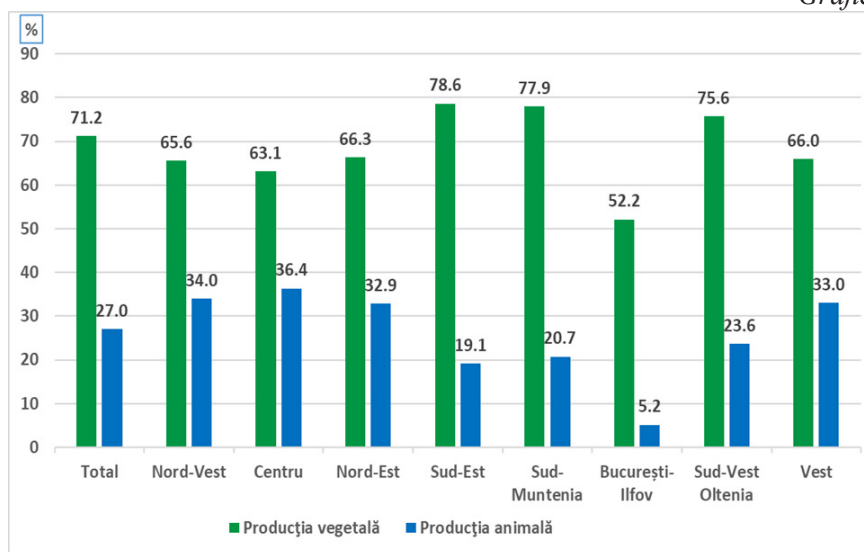
În timp ce în 2013 și 2022 recoltele au înregistrat nivele scăzute record, datorită factorului meteorologic.

O situație similară se constată și în ceea ce privește efectivul de animale. De unde în trecut România se detașa printre primele țări în Europa din punct de vedere al efectivelor de bovine, porcine, ovine și caprine, astăzi, la numărul de bovine de circa 2 milioane cinci sute de mii de capete, România este depășită cu puțin de Belgia și, în mod semnificativ, de Franța, Germania, Marea Britanie, Italia, Spania, Irlanda, Polonia și Olanda.

La efectivele de porcine, România ocupă doar locul 9 după Germania, Spania, Franța. Doar la ovine și caprine ne menținem în top, pe locul 4, după Spania, Marea Britanie și Grecia.

Ponderea valorii producțiilor vegetală și animală în valoarea producției ramurii agricole, pe total și pe regiuni de dezvoltare, în anul 2021

Grafic 1

Sursa: Institutul Național de Statistică. Date prelucrate de autori.

Din studiul graficului rezultă că producția vegetală are ponderea cea mai mare în producția ramurii agricole în toate regiunile de dezvoltare ale țării, cu valori cuprinse între 63,1% în regiunea de dezvoltare Centru și 78,6% în regiunea de dezvoltare Sud-Est.

Evoluția ramurii agricole după 2016 exprimă o stagnare, urmare unei sporiri în aceeași valoare a producției vegetale, cu puțin mai mică a producției animale și cu 2,7% a serviciilor agricole, care, însă, nu dețin o pondere însemnată.

Ponderea producției vegetale de 53,5% în 2022 este sensibil mai mică decât media anilor 2006 – 2016. Este demn de relevat faptul că ponderea producției animale este scăzută față de potențialul țării noastre în această privință.

Lotizarea și lipsa oricăror asolamente, a semințelor de calitate în toate cazurile, au fost cele care au determinat atât recolte scăzute, cât și o calitate deficitară.

Din cele aproximativ 4 milioane de exploatații, peste 98% reprezintă exploatații caracterizate, potrivit standardelor UE, ca fiind mici și foarte mici. Acestea utilizează, în proprietate sau în alte forme, cu puțin peste 60% din suprafața agricolă a țării, având o producție evaluată în medie pe exploatație, la mai puțin de 8 ESU.

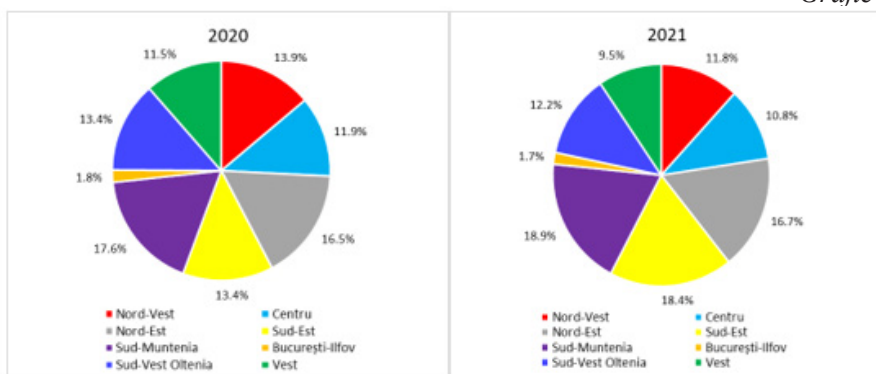
Pentru cei care, poate, nu sunt familiarizați, amintesc că ESU reprezintă o unitate de dimensiune economică stabilă la nivel european printr-un proces relativ complex de estimare a valorii diferitelor produse agricole (vegetale și animale), respectiv un ESU este echivalat la 1200 euro.

Cu un număr foarte scăzut, de doar 0,1%, exploatațiile agricole mari de peste 40 ESU pe unitate, în general exploatații agricole cu personalitate juridică, dețin și utilizează peste un sfert din suprafața agricolă.

Dimensiunea economică medie a unei exploatații agricole în România se situează la aproximativ 1 ESU ceea ce ne plasează, din acest punct de vedere, în urma tuturor celorlalte state membre, aceasta implicând și structura ce rezultă din gruparea exploatațiilor agricole după dimensiune.

Structura valorii producției ramurii agricole pe regiuni de dezvoltare

Grafic 2

Sursa: Institutul Național de Statistică. Date prelucrate de autori.

- În anul 2021 față de anul 2020, structura valorii producției ramurii agricole a înregistrat principalele creșteri în regiunile de dezvoltare Sud-Est (+5,0 puncte procentuale) și Sud-Muntenia (+1,3 puncte procentuale). Cele mai importante scăderi au fost înregistrate în regiunile de dezvoltare Nord-Vest (-2,1 puncte procentuale), Vest (-2,0 puncte procentuale), Sud-Vest Oltenia (-1,2 puncte procentuale) și Centru (-1,1 puncte procentuale).

În structura producției vegetale din anul 2021, ponderea cea mai mare revine regiunilor de dezvoltare: Sud-Muntenia (20,7%), Sud-Est (20,3%) și Nord-Est (15,6%), în timp ce în structura producției animale a aceluiași an, ponderea cea mai mare o au regiunile de dezvoltare: Nord-Est (20,4%), Nord-Vest (14,9%), Centru (14,6%) și respectiv Sud -Muntenia (14,5%).

Tipologia exploatației agricole românești arată o prevalență a numărului exploatațiilor agricole specializate în culturi de câmp și în culturi

mixte, însumând 36-37% în cadrul termenului generic al producției vegetale, respectiv 40% specializate în creșterea animalelor.

O altă caracteristică a exploatației agricole românești este reprezentată de desfășurarea activității combinate de cultură vegetală și creștere a animalelor, ponderea lor situându-se în jur de 20%.

Concluzii

Din studiul acestui articol se desprinde clar concluzia că actualele crize au un efect negativ deosebit asupra activității industriei, unde prețurile producției industriale au crescut și cu 20%, dar și asupra activității agriculturii.

Având în vedere că în raportările Institutului Național de Statistică și Eurostat producția de energie este inclusă tot la ramura *Industrie și energie*, energia va continua să creeze mari probleme asupra întregii economii.

Necesarul de gaze naturale și consumul de energie electrică pot fi temperate, dar cu riscul reducerii producției industriale. De aceea, este de așteptat ca pe lanț în jos, industria și agricultura să furnizeze pentru piața internă produse alimentare și nealimentare tot mai scumpe.

Studiind inflația în luna septembrie și anticipând luna octombrie, constatăm că de la o lună la alta inflația pe total crește cu 1,3% afectând în mod aproape similar atât produsele alimentare, nealimentare, cât și serviciile.

O anumită temperare a creșterii prețurilor pe structura celor trei grupe ale IPC-ului (indicele prețurilor de consum), se datorează reducerii consumului și nu atenuării prețurilor respective.

Se impune ca, cel puțin în cazul agriculturii, să se facă toate eforturile posibile pentru a spori irigațiile, fertilizarea solului și utilizarea mijloacelor avansate astfel încât solul României, care este predestinat spre producții deosebite, să-și intre din nou în ritmul de a produce mai mult, pentru ca pe această cale să devină mai ieftin ceea ce producem.

Bibliografie

1. Anghelache, C. (2019). *The evolution of the industrial activity in Romania in 2019 in the internal and international context*. Romanian Statistical Review, Supplement, 8, 49-60
2. Anghelache, C., Dumitru, D., Stoica, R. (2020). *Study on the evolution of agricultural activity in Romania in 2019*. Romanian Statistical Review, Supplement, 4, 171-183
3. Bezemer, D., Headey, D. (2008). *Agriculture, Development, and Urban Bias*. World Development, 36 (8), 1342-1364
4. Fleurbaey, M. (2009). *Beyond GDP: The Quest for a Measure of Social Welfare*. Journal of Economic Literature, 47 (4), 1029-1075
5. Grand, D., Le Brun, Ch., Vidil, R., Wagner, F. (2016). *Electricity Production by Intermittent Renewable Sources: A Synthesis of French and German Studies*. The European Physical Journal Plus, 131, 329-340

-
6. Hansen, M. C., Potapov, P. V., Moore, R., et al. (2013). *High-resolution global maps of 21st-century forest cover change*. Science, 342 (6160), 850–853
 7. Islam, N. (2011). *Foreign Aid to Agriculture*. Review of Facts and Analysis. International Food Policy Research Institute, Discussion Paper 01053
 8. Lee, D, Shin, H., Stulz, R. (2016). *Why does capital no longer flow more to the industries with the best growth opportunities?*. NBER Working Paper Series, no 22924
 9. Lowder, S., Bertini, R., Croppenstedt, A. (2017). *Poverty, social protection and agriculture: Levels and trends in data*. Global Food Security, 15, 94-107
 10. Mina-Raiu, L., Bucura, I.A., Raiu, C.V (2021) Transposing good practices in the Field Of Quality Management in Japan, within Romanian Public Administration, Romanian Statistical Review nr. 2
 11. Mogue, T., Fan, S., Benin, S. (2015). *Public Investments in and for Agriculture*. The European Journal of Development Research, 27 (3), 337–352
 12. Raiu, C., Mina-Raiu, L. (2022) How to Cope with Counter-Performance in Public Administration. The Case of Freedom of Religion or Belief During the Pandemic, Transylvanian Review of Administrative Sciences, pp 81-98
 13. Quamrul, A., Michalopoulos, S. (2015). *Climatic Fluctuations and the Diffusion of Agriculture*. The Review of Economics and Statistics, 97 (3), 589-609
- *** <https://insse.ro/cms/>